

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Reného Fischera a soudkyň JUDr. Martiny Tvrdkové a Mgr. Halky Hovorkové ve věci

žalobkyně: **Metrostav a.s.**, IČO 00014915
sídlem Koželužská 2450/4, 180 00 Praha 8
zastoupená advokátem JUDr. Jakubem Maurem
sídlem Rybná 732/25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo financí**, IČO 00006947
sídlem Letenská 525/15, 118 00 Praha 1

o 4 686 326,80 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 6. 10. 2023, č. j. 65 C 249/2022-66,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení před odvolacím soudem ve výši 66 211,20 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně JUDr. Jakuba Maura.

Odůvodnění:

1. Soud I. stupně shora označeným rozsudkem rozhodl tak, že je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni částku ve výši 4 686 326,80 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky ve výši 11,75 % p. a. od 14. 4. 2022 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I.) a dále, že je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 441 950 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně (výrok II.).

Shodu s prvopisem potvrzuje A.K.

2. Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala po žalované zaplacení žalované částky 4 686 326,80 Kč s příslušenstvím z titulu neuhrazené ceny za provedené dílo. Zatímco žalobkyně tvrdila, že na základě sjednané smlouvy o dílo v celkové výši 8 335 379,66 Kč jí bylo uhrazeno pouze 3 649 052,86 Kč a zbylou výši tedy požaduje touto žalobou, žalovaná tvrdila, že nárok je nedůvodný, neboť uvedenou částku započítala na smluvní pokutu ve stejné výši.
3. Podle žalobkyně uvedené dílo bylo žalobkyní vysoutěženo v rámci zadávání veřejných zakázek, kterou vedla žalovaná společně s Městem xxx. Žalobkyně ihned po uzavření smlouvy sjednala k zajištění řádného provedení díla bankovní záruku, když dne 8. 4. 2020 byly ze strany Komerční banka a.s. vystaveny bankovní záruky jak ve prospěch Ministerstva financí, tak Města xxx. Bankovní záruky byly vystaveny na dobu do 31. 10. 2021, tedy na dobu osmnácti měsíců, jak byla sjednána doba realizace díla v čl. 3.3 Realizační smlouvy. Výzva k zahájení prací ze strany Ministerstva financí ČR byla žalobkyni doručena až dne 9. 6. 2020 a jako termín zahájení prací byl určen 29. 6. 2020, tedy více než 3 měsíce po podpisu smlouvy. Žalobkyně v průběhu trvání smlouvy o dílo sama zažádala o prodloužení bankovních záruk, které byly vystaveny dne 27. 10. 2021, a nově byly prodlouženy do 31. 12. 2022. Skutečnost, že došlo k prodloužení bankovních záruk byla sdělena supervizorovi Ministerstva financí – společnosti AxxxxT, s.r.o. prostřednictvím emailové zprávy ze dne 1. 11. 2021. Z administrativních důvodů byly originály bankovních záruk doručeny Ministerstvu financí ČR dne 24. 11. 2021, a to bezprostředně poté, co byl ze strany Ministerstva financí ČR vznesen telefonický dotaz na existenci bankovní záruky. Žalobkyně rovněž zajistila, aby bankovní záruka trvala po celou dobu provádění díla a po celou záruční dobu poskytovala Ministerstvu financí ČR a právnické osobě bankovní záruku dle Realizační smlouvy. Žalobkyně namítala neplatnost smluvní pokuty, resp. údajných úroků z prodlení a rovněž namítala neplatnost započtení co do důvodu a výše. Z procesní opatrnosti navrhovala, aby byla uplatněná smluvní pokuta moderována podle ust. § 2051 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), a to zejména s přihlédnutím k intenzitě údajného porušení smluvní povinnosti, míře dalšího zajištění sjednaného v Realizační smlouvě, jako i k hodnotě a významu zajišťované smluvní povinnosti až do výše škody vzniklé do doby rozhodnutí porušením té povinnosti, na kterou se vztahuje smluvní pokuta.
4. Žalovaná naopak tvrdila, smluvní pokuta byla sjednána platně a srozumitelně a její uplatnění není v rozporu s dobrými mravy. Smluvní pokuta byla současně sjednána v přiměřené výši s ohledem na hodnotu a význam zajišťované povinnosti. Prodloužení bankovní záruky č. 2002067029, vystavené Komerční bankou a.s., s platností do 31. 12. 2022 (předchozí platnost do 31. 10. 2021), bylo objednateli doručeno v originále až dne 24. 11. 2021, přičemž mělo být 31. 10. 2021, tedy s prodlením ve výši 24 dnů. Smluvní požadavek na poskytování bankovní záruky v dohodnuté výši po celou dobu provádění díla nebyl dodržen, když zhotovitel nedoručil objednateli prodloužení bankovní záruky včas dle bodu 2.7 Realizační smlouvy. Toto porušení založilo dle bodu 2.8 Realizační smlouvy právo objednatele k odstoupení od této smlouvy. Dle bodu 8.2 má poté objednatel právo za každé jednotlivé porušení povinnosti zhotovitele uplatnit vůči zhotoviteli smluvní pokutu. Žalovaná tak uplatnila u žalobkyně nárok na smluvní pokutu dopisem ze dne 6. 12. 2021. Smluvní pokuta byla vypočtena ze smluvní ceny bez DPH pro žalovanou dle bodu 2.1 Realizační smlouvy ve výši 95 540 393,63 následovně: $95\,540\,393,63 \times 0,2\% = 191\,080,78 \times 24 = 4\,585\,938,72$ Kč. Žalovaná provedla zápočet své pohledávky dopisem ze dne 11. 4. 2022, ve kterém započítala svou pohledávku ve výši 4 585 938,72 Kč proti pohledávce žalobkyně ve výši 8 335 379,66 Kč. Po tomto započtení zbývala žalované povinnost zaplatit žalobkyni na základě faktury částku 3 749 440,94 Kč. Vzhledem k tomu, že žalované vznikl současně nárok na zaplacení zákonných úroků z prodlení ve výši 11,75 % ročně z částky 4 585 938,72 Kč od 8. 1. 2022 do 16. 3. 2022 ve výši 100 388,08 Kč, započítala následně žalovaná v tomto dopise také svou pohledávku ve výši 100 388,08 Kč proti pohledávce žalobkyně ve výši 3 749 440,94 Kč. Po tomto započtení zbývala žalované povinnost uhradit žalobkyni částku 3 649 052,86 Kč, kterou uhradila.
5. Soud I. stupně po provedeném dokazování, které učinil z listinných důkazů, vzal za zjištěné, že Shodu s prvopisem potvrzuje A. K.

žalobkyně v postavení zhotovitele a žalovaná a Město xxx společně jako objednatelé uzavřeli Realizační smlouvu na provedení stavebních prací při sanaci ekologických škod – Vybudování rekreační oblasti „Xxx“-1 etapa“ (dále jen: „Realizační smlouva“). Z této smlouvy se podává, že se zhotovitel zavazuje do 20 dnů od Realizační smlouvy doručit Ministerstvu financí ČR a právnické osobě bankovní záruku k zajištění řádného provedení díla. Bankovní záruka musí být platná nejméně na jeden rok. Zhotovitel doručí Ministerstvu financí ČR či právnické osobě vždy originál záruční listiny nebo dokladu o změně bankovní záruky. Zhotovitelem bude vždy nejpozději před uplynutím platnosti bankovní záruky doručena Ministerstvu financí ČR a právnické osobě bankovní záruka nová, příp. doklad o prodloužení bankovní záruky, tak aby po celou dobu provádění díla a po celou záruční dobu poskytoval zhotovitel Ministerstvu financí ČR a právnické osobě bankovní záruku dle tohoto bodu smlouvy. Dle čl. 8.1. v případě prodlení zhotovitele v některém z termínů uvedených v čl. III. a XII. této smlouvy nebo v případě prodlení zhotovitele s odstraňováním vad díla dle čl. XVIII. této smlouvy je zhotovitel povinen zaplatit objednateli smluvní pokutu ve výši 0,2 % z celkové ceny díla bez DPH, uvedené v bodě 2.1 této smlouvy, za každý i započatý den prodlení. Dle čl. 8.2 Objednatel má právo za každé jednotlivé porušení povinnosti zhotovitele, kterým bude naplněn důvod k odstoupení od této smlouvy, uplatnit vůči zhotoviteli smluvní pokutu ve výši 0,2 % z celkové ceny díla bez DPH, uvedené v bodě 2.1 této smlouvy, za každý den, po který trvá porušení povinnosti zhotovitele, a to až do doby odstoupení objednatele od této smlouvy nebo do doby, kdy porušení povinnosti zhotovitele přestane trvat. Pro vyloučení pochybností se sjednává, že odstoupení od smlouvy nemá vliv na možnost uplatnění nároku na smluvní pokutu dle tohoto bodu smlouvy.

6. Dále měl soud I. stupně za zjištěné, že dne 8. 4. 2020 byly ze strany Komerční banka a.s. vystaveny bankovní záruky podle Realizační smlouvy ve prospěch žalované a města xxx. Bankovní záruky byly vystaveny na dobu do 31. 10. 2021, tedy na dobu osmnácti měsíců, jak byla sjednána doba realizace díla v čl. 3.3 Realizační smlouvy. Jedná se o bankovní záruku č. 2002067029 na 4 778 000 Kč a č. 2002068029 na 1 089 000 Kč. Komerční banka a.s. vystavila dne 27. 10. 2021 změnu bankovní záruky č. 2002067029 ze dne 8. 4. 2020 na částku 4 778 000 Kč z původního data platnosti 31. 10. 2021 do data 31. 12. 2022. Platnost bankovní záruky byla změnou č. 1 ze dne 27. 10. 2021 prodloužena z původního data platnosti 31. 10. 2021 do data 31. 12. 2022. Originál výše uvedené změny byl bankou předán v den vystavení, tj. 27. 10. 2021. Originál změny č. 1 doručili věřiteli dne 24. 11. 2021. Žalobkyně sdělila emailem ze dne 1. 11. 2021 supervizorovi Ministerstva financí – společnosti AxxxxT, s.r.o. skutečnost, že došlo k prodloužení bankovní záruky. Žalovaná uplatnila vůči žalobkyni nárok na smluvní pokutu dopisem ze dne 6. 12. 2021 ve výši 4 585 938,72 Kč. Město xxx smluvní pokutu dle realizační smlouvy po žalobkyni neuplatnilo. Žalovaná započítala smluvní pokutu dopisem ze dne 11. 4. 2022. Toto započtení žalobkyně odmítla dopisem ze dne 13. 4. 2022.
7. Zjištěný skutkový stav soud I. stupně posoudil zejména podle § 2048, § 2051, § 2991, § 2586 a § 1982 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník (dále jen „o. z.“) a došel k závěru, že mezi účastníky byla řádně a platně uzavřena Realizační smlouva dle § 2586 a násl. o. z. Tato Realizační smlouva obsahovala v čl. VIII. bodě 8.2. ujednání o smluvní pokutě ve výši 0,2 % denně z celkové ceny díla bez DPH, kdy tato není dle konstantní judikatury Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 31 Cdo 927/2016 a 33 Cdo 14/2021 v rozporu s dobrými mravy. Výše smluvní pokuty dle čl. VIII. 8.2. Realizační smlouvy je zcela logicky vztažena k ceně díla bez DPH, kdy je aktivována porušením povinností zhotovitele vyplývajících z Realizační smlouvy, které splňují vymezená kritéria, tj. zejména naplnění důvodu k odstoupení od smlouvy. Účelem této smluvní pokuty je tak zajistit plnění smluvních povinností zhotovitelem, kdy každé kvalifikované porušení sjednaných podmínek ohrožuje dosažení výsledku Realizační smlouvy. Soud I. stupně shledal ujednání o smluvní pokutě za platné, odpovídající právní úpravě, zcela kompatibilní s požadavkem dobrých mravů, kdy ani výše sjednané smluvní pokuty, a ani důvody aktivace smluvní pokuty, nezpůsobují její neplatnost. Žalobkyně, jako jedna ze smluvních stran, zcela obeznámena s textem Realizační smlouvy a

Shodu s prvopisem potvrzuje A. K.

obsahem jednotlivých povinností, byla, mimo jiné, povinna aktivně zajistit splnění povinnosti čl. II. 2.7. Realizační smlouvy. Soud I. stupně však došel k závěru, že je zásadní zjištění, že žalobkyně skutečně zajistila po celou dobu realizace díla počínaje dnem 8. 4. 2020 do 31. 10. 2021 resp. do 31. 12. 2022 složení bankovní záruky dle čl. 2.7 Realizační smlouvy. Faktickým naplněním smluvních povinností dle čl. 2.7 je primárně zřízení bankovní záruky v požadované výši a zajištění jejího trvání po celou dobu ujednanou v bodě 2.7 Realizační smlouvy. Základním účelem a funkcí této bankovní záruky dle čl. 2.7 bylo zajištění řádného provedení díla. Pokud tedy žalobkyně zajistila poskytnutí bankovní záruky po celou dobu realizace díla ve stanovené výši (což bylo prokázáno), dostala tak svým smluvním povinnostem dle čl. 2.7 Realizační smlouvy, a není zde dán důvod pro aktivaci smluvní pokuty. Dále uvedl, že nesdílí názor žalované, že důvodem pro aktivaci smluvní pokuty je toliko opožděné sdělení o prodloužení trvání bankovní záruky žalobkyní žalované. Soud I. stupně tedy neshledal v opožděné komunikaci – sdělení prodloužení bankovní záruky – naplnění důvodů pro aktivaci smluvní pokuty dle Realizační smlouvy. Vzhledem k tomu, že žalovaná učinila nespornou výši neuhrazené části ceny díla dle Realizační smlouvy účtované fakturou ze dne 16. 3. 2022 č. 220150126, splatné dne 13. 4. 2022 ve výši 4 686 326,80 Kč lze uzavřít, že nárok žalobkyně na zaplacení této části ceny díla je dán. O úroku z prodlení rozhodl soud dle § 1970 o.z., ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb., kdy žalovaná je v prodlení ode dne následujícího po splatnosti dlužné částky ze dne 16. 3. 2022 č. 220150126, tedy od 14. 4. 2022.

8. Výrok o nákladech řízení odůvodnil ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 234 317 Kč, a to podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“). Podrobné vyčíslení provedl v odůvodnění svého roz hodnutí.
9. Proti tomuto rozsudku podala odvolání žalovaná.
10. Žalovaná v odvolání uplatnila odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. b), e) a g) o. s. ř. Uvedla, že dne 20. 3. 2020 uzavřela žalovaná, město xxx a žalobkyně Realizační smlouvu, jejímž předmětem je provedení stavebních prací. Strany si dohodly poskytnutí bankovní záruky, nicméně smluvní požadavek na poskytnutí bankovní záruky v dohodnuté výši po celou dobu provádění díla nebyl dodržen, když žalobkyně nedoručila žalované prodloužení bankovní záruky včas dle bodu 2. 7. Realizační smlouvy. Jednání žalobkyně zakládalo dle bodu 2. 8 Realizační smlouvy právo žalované k odstoupení od této smlouvy. Dle bodu 8. 2 Realizační smlouvy má poté objednatel (žalovaná) právo za každé jednotlivé porušení povinnosti žalobkyně uplatnit vůči žalobkyni smluvní pokutu. Vzhledem k tomu, že žalobkyně odmítla smluvní pokutu uhradit, započítla žalovaná svou pohledávku z titulu vzniklé smluvní pokuty vůči pohledávce žalobkyně z faktury na zaplacení ceny díla, a to dopisem ze dne 11. 4. 2022.
11. Dále žalovaná uvedla, že rozhodnutí soudu I. stupně je v přímém rozporu s recentní rozhodovací praxí odvolacího soudu, představovanou např. rozhodnutím č.j. 53 Co 111/2023-106 a v rozporu se zněním Realizační smlouvy. Bod 2. 7. Realizační smlouvy zcela jasně hovoří o povinnosti žalobkyně doručit Ministerstvu financí ČR a městu xxx novou bankovní záruku, popř. doklad o prodloužení bankovní záruky, a to vždy nejpozději před uplynutím platnosti stávající bankovní záruky. Druhá věta ve znění „tak, aby po celou dobu provádění díla a po celou záruční dobu poskytoval zhotovitel Ministerstvu financí ČR a právnické osobě bankovní záruku dle tohoto bodu smlouvy“ je pouze rozvinutím této povinnosti, s označením cíle, kterého má být splněním této povinnosti dosaženo. Žalobkyně tedy porušila uvedené smluvní ujednání a toto své provinění také sama uznala a žalované tak vznikl nárok na smluvní pokutu. Uvedené právní posouzení vychází z uvedené rozhodovací praxe Městského soudu v Praze, sp. zn. 53 Co 111/2023, kde se odvolací soud zabýval analogicky totožnou věcí. Ačkoli žalovaná toto rozhodnutí soudu I. stupně předložila, tento se jím odmítl zabývat a ani v odůvodnění svého rozhodnutí nevysvětlil, proč rozhodl zcela opačně.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. K.

12. Závěrem žalovaná žádala odvolací soud, aby rozhodnutí soudu I. stupně změnil tak, že se žaloba v plném rozsahu zamítá a přiznal žalované náhradu nákladů řízení, popřípadě, aby rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.
13. Žalobkyně se k podanému odvolání vyjádřila podáním ze dne 5. 1. 2024. Poukázala především na nejednoznačnost obsahu závazku sjednaného v čl. 2. 7. Realizační smlouvy, resp. na mnohost možností výkladu smluvního závazku. Za podstatný označila účel samotného čl. 2. 7. Realizační smlouvy, kterým mělo být zajištěno trvání bankovních záruk po celou dobu provádění díla, a aby mohla být použita k případné náhradě újmy vzniklé žalované za sjednaných podmínek. Dále uvedla, že Komerční banka a.s., jako poskytovatel bankovní záruky svým přípisem z 10. 1. 2022 potvrdila, že právní vztah ručení z bankovní záruky vůči Ministerstvu financí ČR jako ručiteli trval nepřetržitě, tedy i v období od 1. 11. do 24. 11. 2021 a žalovaná nikdy nespecifikovala žádný nárok, který měl (mohl) být hrazen z bankovní záruky. Žalovaná se tedy nikdy neocitla v situaci, kdy by byla ohrožena nějakou újmou.
14. Nadto žalobkyně uvedla, že na straně objednatele vystupují dva subjekty. Právo k uplatnění smluvní pokuty je tak sjednáno pro oba subjekty společně a pokud by mělo dojít k platnému uplatnění nároku na smluvní pokutu, muselo by se tak stát na základě společného jednání obou subjektů na straně objednatele. I k započtení bylo potřeba vůle obou těchto subjektů. Statutární město xxx navíc sdělilo, že neeviduje žádnou škodu, která by měla být způsobena žalobkyní. Žalované tak nesvědčí dostatek aktivní legitimace provést samostatně jednostranné uplatnění smluvní pokuty a následné započtení údajné pohledávky. Pokud pak žalovaná odkazovala na rozhodnutí Městského soudu v Praze, sp. zn. 53 Co 111/2023, pak žalobkyně uvádí, že toto rozhodnutí není pro projednáváný případ aplikovatelné. Obsah smluvních ujednání je odlišný už jen mnohostí subjektů na straně objednatele, ale i samotný obsah smlouvy je odlišný. Dále uvedla, že účel i duch Realizační smlouvy byl dodržen.
15. Pokud by odvolací soud zaujal jiný právní názor než soud I. stupně, navrhuje žalobkyně moderaci smluvní pokuty na výši skutečně vzniklé a prokázané škody na straně žalované.
16. Závěrem žalobkyně žádala odvolací soud, aby rozsudek soudu I. stupně potvrdil, jako věcně správný a přiznal žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení.
17. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno včas osobou k tomu oprávněnou, že splňuje náležitosti uvedené v ust. § 205 odst. 1 o. s. ř., přezkoumal podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. správnost napadeného rozsudku včetně správnosti postupu v řízení, které jeho vydání předcházelo, a shledal, že odvolání žalované není důvodné.
18. Odvolací soud konstatuje, že odůvodnění napadeného rozsudku splňuje všechny náležitosti uvedené v § 157 odst. 2 o. s. ř., kdy soud I. stupně přesvědčivě vysvětlil, které důkazy provedl a jaká z nich učinil skutková zjištění, uvedl výsledný skutkový stav, který vzal za prokázaný a to, jak ho posoudil po stránce právní.
19. Ve vztahu k meritu věci odvolací soud plně odkazuje na odůvodnění rozsudku soudu I. stupně a nad rámec pouze uvádí, že v řízení bylo jednoznačně prokázáno a soudem I. stupně řádně odůvodněno, že mezi žalovanou a městem xxx, jako objednatelem na jedné straně a žalobkyní jako zhotovitelem na straně druhé byla dne 20. 3. 2020 platně uzavřena Realizační smlouva, jejímž předmětem bylo provedení prací při sanaci ekologických škod – vybudování rekreační oblasti „Xxx“ – 1. etapa. Mezi stranami nebylo sporu o neuhrazené výši ceny díla dle Realizační smlouvy účtované fakturou ze dne 16. 3. 2022, č. 220150126 se splatností dne 13. 4. 2022 ve výši 4 686 326,80 Kč. Naopak jedinou spornou otázkou bylo, zda byla žalovaná povinna nespornou výši neuhrazené ceny díla ve výši 4 686 326,80 Kč zaplatit žalobkyni, když tvrdila, že tuto částku započítala na smluvní pokutu ve stejné výši. Předmětem sporu se tak stala jediná otázka, a to existence smluvní pokuty vázající se k Realizační smlouvě.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. K.

20. Pro vyloučení všech pochybností odvolací soud uvádí, že předmětem sporu byla smluvní pokuta uplatněná v souvislosti s nedodržením smluvních podmínek uvedených v bodě 2. 7. a vyplývající z bodu 2. 8. Realizační smlouvy. V Realizační smlouvě jsou pak uvedeny další smluvní pokuty, jako např. v bodě 2. 7. vázající se k dodatku Realizační smlouvy či v bodě 8. 1. připadající v úvahu při nedodržení termínů uvedených v čl. III. a XII. této smlouvy. Tyto smluvní pokuty nebyly předmětem započtení a ani předmětem tohoto sporu.
21. V bodě 2. 7. realizační smlouvy si strany sjednaly povinnost zhotovitele do 20 dnů od účinnosti smlouvy doručit žalované a městu xxx bankovní záruku k zajištění řádného provedení díla. Zároveň si strany smluvily poskytnout bankovní záruku k zajištění řádného splnění povinností vyplývajících z odpovědnosti za vady a záruky za kvalitu provedení díla, tj. záruky za jakost. Bankovní záruka musela být dle bodu 2. 7 platná nejméně na jeden rok a zhotovitel se zavázal doručit Ministerstvu financí či právnické osobě (městu xxx) originál záruční listiny nebo dokladu o změně bankovní záruky. Zhotovitelem bude vždy nejpozději před uplynutím platnosti bankovní záruky doručena Ministerstvu financí ČR a právnické osobě bankovní záruka nová, příp. doklad o prodloužení bankovní záruky, tak aby po celou dobu provádění díla a po celou záruční dobu poskytoval zhotovitel Ministerstvu financí ČR a právnické osobě bankovní záruku dle tohoto bodu smlouvy.
22. Soud I. stupně uvedl, že pokud žalobkyně zajistila poskytnutí bankovní záruky po celou dobu realizace díla ve stanovené výši, dostala tak svým povinnostem dle bodu 2.7. Realizační smlouvy a není zde dán důvod pro aktivaci smluvní pokuty. Odvolací soud k tomu uvádí, že takto zjednodušený výklad není přesný, nicméně závěry soudu I. stupně jsou i přesto správné. V první řadě odvolací soud uvádí, že je přesvědčen, že žalobkyně porušila své smluvní povinnosti vyplývající z bodu 2. 7. Realizační smlouvy, když nedoručila včas sdělení o prodloužení trvání bankovní záruky žalobkyni žalované. Nicméně toto porušení smluvních povinností nezakládá právo žalované na odstoupení od smlouvy formulované v bodě 2. 8. Realizační smlouvy. Bod 2. 8. Realizační smlouvy zakládá právo na odstoupení od smlouvy, jestliže zhotovitel nebude po dobu ujednanou v bodě 2. 7. této smlouvy poskytovat objednateli bankovní záruku nebo vklad v dohodnuté výši. Tento článek Realizační smlouvy tedy zcela jasně hovoří o právu na aktivaci smluvní pokuty spojenou s **nesposkytnutím** bankovní záruky či vkladu v dohodnuté výši, a nikoliv spojenou s nedoručením sdělení o prodloužení trvání bankovní záruky. Přitom soud I. stupně došel ke zcela správným právním závěrům, které ostatně ani účastníci nespороvali a nespоrují, že žalobkyně zajistila po celou dobu realizace díla, tj. až do 31. 12. 2022 kontinuálně, složení bankovní záruky dle bodu 2. 7. Realizační smlouvy. Pokud tedy žalobkyně nedoručila včas sdělení o prodloužení trvání bankovní záruky, porušila tak své povinnosti, nicméně s tímto porušením smluvních povinností není spojeno právo na odstoupení od smlouvy uvedené v bodě 2. 8. Realizační smlouvy. Vzhledem k tomu, že nárok na smluvní pokutu podle bodu 8. 2 Realizační smlouvy je vázán na každé jednotlivé porušení povinností zhotovitele, kterým je naplněn důvod k odstoupení od této smlouvy a výše uvedené porušení povinností žalobkyně nezakládalo důvod k odstoupení od smlouvy dle bodu 2. 8 Realizační smlouvy, nemohlo dojít ani k naplnění bodu 8. 2 Realizační smlouvy, tedy nároku žalované na smluvní pokutu.
23. Pokud pak žalovaná poukazovala na skutečnost, že soud I. stupně rozhodl v rozporu s ustálenou rozhodovací praxí Městského soudu v Praze představovanou rozhodnutím č.j. 53 Co 111/2023–106, pak s těmito závěry odvolací soud nesouhlasí. Z obsahu rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 53 Co 111/2023-106, který byl čten na jednání dne 28. 2. 2024 před odvolacím soudem, vyplývá, že tamní skutková situace byla zcela odlišná. V bodě 3. citovaného rozsudku se mimo jiné uvádí, že žalobkyně má právo odstoupit od smlouvy dle bodu 2. 8. Realizační smlouvy v případě, že žalovaná řádně a včas nesplní své povinnosti ujednané v bodě 2. 7. této smlouvy. Z uvedeného je zřejmé, že Realizační smlouva uzavřená mezi ČR – Ministerstvem financí a společností EUROVIA CS a.s., která byla předmětem sporu v řízení vedeném pod sp. zn. 53 Co 111/2023 vázala právo žalobkyně k odstoupení od smlouvy na porušení **jakékoliv** povinnosti uvedené v bodě 2. 7. této smlouvy, na rozdíl od Realizační smlouvy, která je předmětem zdejšího řízení, která dle bodu 2. 8.

Shodu s prvopisem potvrzuje A. K.

váže možnost odstoupení od smlouvy na porušení povinnosti zhotovitele (žalované) poskytovat objednateli bankovní záruku nebo vklad v dohodnuté výši. Jinými slovy žalobkyně a žalovaná mezi sebou uzavřely Realizační smlouvu, kde v bodě 2. 8. této smlouvy odstoupením od smlouvy nesankcionovaly veškeré porušení povinností uvedených v bodě 2. 7 této smlouvy, ale pouze jednu zásadní, a to neposkytnutí bankovní záruky v dohodnuté výši. Z toho důvodu nebyl soud I. stupně a ani odvolací soud rozhodnutím v řízení vedeném pod sp. zn. 53 Co 111/2023 vázán. Stejně tak nebyl vázán rozhodnutím Krajského soudu v Plzni, č.j. 25 Co 284/2020, který opět řešil spor po skutkové stránce odlišný.

24. Závěr soudu I. stupně o tom, že žalobkyně zajistila poskytnutí bankovní záruky po celou dobu realizace díla ve stanovené výši, čím dostala své smluvní povinnosti, a proto žalovaná nebyla oprávněna podle bodu 2. 8. Realizační smlouvy odstoupit od smlouvy a tím žalované nevznikl nárok na smluvní pokutu dle bodu 8. 2 Realizační smlouvy, je správný. Správný je i závěr soudu I. stupně, že důvodem pro aktivaci smluvní pokuty nebylo opožděné sdělení o prodloužení trvání bankovní záruky žalobkyní žalované a tím nárok na zaplacení smluvní pokuty žalované vůči žalobkyni nevznikl a žalovaná proto nemohla svou neexistující pohledávku vůči pohledávce žalobkyně započíst. Vzhledem k těmto závěrům a ke skutečnosti, že žalovaná učinila neuhrazenou část ceny díla ve výši 4 686 326,80 Kč nespornou, tedy nárok žalobkyně jako takový důvodný, soud I. stupně žalobě zcela správně vyhověl.
25. Odvolací důvody podle § 205 odst. 2 písm. b), e) a g) o. s. ř. tak naplněny nejsou. Odvolací soud tedy rozsudek soudu I. stupně potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný, a to včetně správného nákladového výroku, který byl učiněn v souladu se zásadou zakotvenou v ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. podle zásady úspěchu ve věci, když odvolací soud zároveň ctil zásadu reformatio in peius.
26. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto postupem dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř. Odvolací soud přiznal plně úspěšné žalobkyni plnou náhradu nákladů odvolacího řízení v částce **66 211,20 Kč**. Tyto náklady řízení sestávají z nákladů zastoupení advokátem za dva úkony právní služby podle vyhl. č. 177/1966 Sb., o odměnách advokátů a náhradních advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „a. t.“), za vyjádření k odvolání a účast na jednání dne 28. 2. 2024 před odvolacím soudem podle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. Výše jednoho úkonu právní služby činí dle ust. § 6 odst. 1, § 7 odst. 6, a. t. 27 060 Kč. K odměně advokáta ve výši 54 120 Kč přičetl náhradu paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 a. t. ve výši 300 Kč za každý úkon a dále náhradu za daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 54 720 Kč ve výši 11 491,20 Kč podle § 137 odst. 1 a 3 písm. a) o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat dovolání do dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, a to za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř.

Praha 28. 2. 2024

Mgr. René Fischer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. K.